

Paul Rink.

een jonge meisje voor in een idyllisch voorjaarslandschap, omringd van tal van schoone naaktfiguren op den achtergrond. Dat doek, hoe kuisch ook opgevat in zijn hooge kunstaspiratie, vond geen genade in de oogen der Hollandsche commissie van „toezicht”. Als echte Hollanders vonden zij dat tafereel te weinig gekleed om door oude juffrouwen te worden bezichtigd, zoodat het doek, dat zoo rein was, het naakt zoo subliem mooi gezien, te loor ging. Het werd, ook al niet uit weelde, verknipt en verbrokkelde in kleine stukken. Een deel is nog overgebleven, het jonge maagdelijk figuurtje, rein als een bloem te midden van de ontwakende natuur om haar heen.

Met die teleurstelling vestigde Rink zich in Den Haag, waar hij zijn overgangperiode doormaakte tot zijn tegenwoordige gevestigde reputatie. Hij genoot daar van het zien werken door

Israëls en de Marissen, wier volkomen rijpe kunstvoortbrengselen hem wel eens tot vertwijfeling brachten of hij met zijn werkracht en stalen wil er ooit wel in slagen zou, niet om die kolossen te evenaren, maar om toch ook zijn eigen weg te vinden. Van de Haagsche tentoonstellingen van *Pulchri* en den *Haagschen Kunstkring* uit die dagen

herinner ik mij menig schilderij en vooral menige teekening, die het zoeken van dien eigen weg, het persoonlijke streven duidelijk lieten blijken. Ook waren daarbij af en toe souvenirs van zijn studiën in 't zuiden, die met hun sterken, zonnigen kant een krachtigen noot wierpen te midden der tonenweelde van de Hollandsche luchten. Al spoedig zouden

bij Rink van zijn studiereizen alleen overblijven de groote vaardigheid in het opnemen van indrukken van de wereld om hem heen en zijn technische bedrevenheid om aan de voorwerpen hun juiste belichting en waardete geven, maar daarbij tevens alles te zien en weer te geven zooals alleen een Hollander dat vermag.

In de kunstwereld in Den Haag was Rink een gaarne geziene persoonlijkheid. Met name de „Haagsche Kunstkring”, waarvan hij eenige jaren een ijverig bestuurslid was, heeft in een

belangrijke periode veel aan zijn werkzaamheid te danken. In dien kring werd door hem het werk van menig hier totaal onbekend buitenlandsch artist geïntroduceerd en gaf hij met zijn medeleden in het bestuur den stoot tot de groote Internationale Tentoonstelling in de Haagsche Academie, waar men voor 't eerst aan den wand zag

„KORENBLOEMEN”

NAAR EEN AQUAREL

(In 't bezit van den Heer Bakker, den Haag.)